

PRZYMIOTOWY (13) *ai*

Oba o jasne.

sg *m A* przymiotowy (1). ◇ [*f A* przymiotową.] ◇ *n N* przymiotowé (6); -é (4), -(e) (2). ◇ *G* przymiotowégo (4); -égo (2), -(e)go (1). ◇ *A* przymiotow(e) (1). ◇ *I* przymiotowym (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.; poza tym XVIII w. w innych znaczeniach.

1. [Przymiotnik od „przymiot” ‘syphilis’: ále do choroby téy, nád sámó drzewo [*gwajak*], álbo pień, lepszégo nic nie vználi: gdyż poty czyniąc, przypadki y chorobę zástárzałą, bárzo dobrze wygania: y nie tylko przymiotową, ále snadź wszytki choroby léczy *OczkoPrzymiot* 62.]

2. Zestawienie w funkcji nazwy botanicznej: »przymiotowe ziele« = *Senecio vulgaris L.*, starzec zwyczajny, roślina zielna z rodziny złożonych (*Compositae*); *erigeron, senecio (maior) Calep, Cn; cineraria, erigerum maius, flos s. Iacobi, pappus Cn* [szyk 6:5] (11) : Dobrze théz ná bólączki morowé kłásć/ ślimaki tłuczóné/ s piołynem z rutą y z przymiotowym żielim. *SienLek* 126; Przymiotowé żielé/ Senecion, Grindkraut/ Creutzwürtz. *SienLek* 232, 71, 81v, 121, 131, 151v (9); *Calep* 371b, 967b; [TO żiele Przymiotowe/ ieft rzeczo Po łacinie senecion/ iákoby napirwey niżli ktore inŕze żiele łtare było. *SienHerb* 169, E2#, L2#v; *UrządowHerb* 282b, 283a (*Linde*)].

3. Wchodzi w skład derywatu kompleksowego od zestawienia »przymiotowe ziele« (2) :

Wyrażenia: »przymiotowy korzeń« (2): Albo wykopy kołem drzewiánym/ Przymiotowy [!] korzeń/ przed włchodem słońcá/ ten ochędożywŕzy/ ftłucz/ á s niego łok wyciśni tym oczy pomázuy od wŕzelákicy zmázy. *SienLek* 68v, 129.

[»kwiecie przymiotowe«: Przymiotowé żiele zmiéŕzánéy síły ieft/ złożóné z żimnéy á miernie rozrzucáiącéy. Ochładzáią Kwiećie y liście Przymiotowé. *UrządowHerb* 283a (*Linde*).

»liście przymiotowe«: *UrządowHerb* 283a (*Linde*) cf »kwiecie przymiotowe«.]

Synonimy: 2. cf PRZYMIOT *znac.* 6.